

DESTER

No. 4 APRIL 1965

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

*De Tempel te
Salt Lake City*

65e JAARGANG

Nr 4

INHOUD:	Blz.
Onze Profeet spreekt	99
Het Melchizedekse Priesterschap	101
Sedert Cumorah (vervolg)	103
Genealogie	107
Conferentiesprokkels	109
Welke was de mooiste	113
Vragenbus	114
De vraag van de maand	115
Goudse bazaar	118
De gewelven in het Rotsgebergte	121
Een oudgediende	121
Verordeningen in de Zwitserse tempel voltrokken	123
Arbeid en Ontspanning	124
Gebeurtenissen in de Zending	126

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT**De ervaringen van President
David O. McKay in zake het
verstaan van vreemde talen**

Een van de belangrijkste gebeurtenissen op mijn wereldreis door de zendingen van de Kerk, was de gave van uitlegging van de Engelse taal, die in Nw-Zeeland aan de Heiligen werd gegeven tijdens een vergadering van hun conferentie, die de 23ste april 1921 in Puketa-pu werd gehouden.

De dienst had in een grote tent plaats, in welks schaduw honderden ernstige mannen en vrouwen waren verzameld, in gretig verlangen een apostel van de Kerk te zien en te horen, de eerste die hun land bezocht.

Toen ik mijn blik over die grote vergadering liet gaan en aan de hoge verwachtingen dacht van allen die daar zaten, besepte ik hoe gebrekkig ik aan hun vurig verlangen tegemoet zou komen en ik verlangde zeer ernstig de gave der talen te mogen hebben, opdat ik tot hen in hun eigen taal kon spreken. Tot aan dit ogenblik had ik nooit ernstig over de gave van talen gedacht, doch nu wenste ik van ganser harte dat ik deze goddelijke macht waardig mocht zijn.

In andere zendingen had ik met hulp van een tolk gesproken, maar hoewel alle tolken bekwame vertalers waren, voelde ik mij in het

brenge van mijn boodschap toch geremd.

Nu stond ik tegenover een auditorium dat met buitengewone verwachtingen was gekomen en toen besepte ik als nooit tevoren de grote verantwoordelijkheid van mijn ambt. Uit het diepst van mijn ziel bad ik om goddelijke bijstand.

Toen ik opstond om mijn toespraak te houden, zeide ik tot Broeder Meha, onze tolk, dat ik zonder zijn vertaling zou spreken, zin voor zin. Daarna vervolgde ik, mij tot de aanwezigen wendend:

Ik wens, ja ik wens zo van ganser harte dat ik in uw eigen taal tot u kon spreken, dat ik u kon zeggen wat in mijn hart leeft, doch daar ik die gave niet heb, bid ik, en ik vraag u te bidden, dat u de geest van uitlegging, van onderscheiding moogt hebben, dat u de geest tenminste moogt verstaan, terwijl ik spreek en dan zult u de woorden en de gedachten krijgen, wanneer Broeder Meha vertaalt”.

Mijn toespraak duurde veertig minuten en ik heb nooit een opletterende en eerbiediger vergadering toegesproken.

Mijn toehoorders hadden mij volkomen begrepen; dit wist ik, toen ik tranen in hun ogen zag. Min-

stens enigen van hen, de meesten misschien wel, die geen Engels verstonden, hadden de gave van uitlegging.

Broeder Sidney Christey, een Nieuw Zeelander, die aan de Brigham Young Universiteit had gestudeerd, fluisterde mij na de beëindiging van mijn toespraak, in het oor: „Broeder Mc Kay, zij hebben uw boodschap begrepen”. „Ja”, antwoordde ik, „dat geloof ik ook, maar ten behoeve van hen die het misschien niet hebben begrepen, zullen wij broeder Meha een overzicht van het gesprokene laten geven in de taal der Maori's. Gedurende de vertaling verbeterden enige Maori's hem op sommige punten, hiermee aantonend dat zij een helder begrip hadden van wat in het Engels was gezegd.

Twee daarna volgende ervaringen, een waarvan tijdens die gedenkwaardige wereldreis werd opgedaan, deed mij duidelijker beseffen hoe de geest van uitlegging kan komen. Bij zekere gelegenheid, toen ik een vergadering in Aintab, Syrië, toesprak, realiseerde ik mij dat Elder J. Wilford Booth, die in het Turks vertaalde, een gedachte, die ik had uitgesproken, verkeerd had uitgelegd, ofschoon ik toen geen woord Turks verstond en ook nu niet versta. Ik onderbrak Broeder Booth in zijn vertaling en zeide: „Deze uitlegging was verkeerd, Broeder Booth”. Daarna herhaalde ik de zin. „Hoe wist u dat, broeder Mc Kay?” vroeg hij. Ik gaf de tegenovergestelde betekenis. Later, toen ik tot president van de Europese zending was aangesteld, sprak ik op zekere dag

een vergadering in Rotterdam toe. Broeder Cornelis Zappey vertaalde en bij die gelegenheid deed ik dezelfde ervaring op als die, welke ik met Broeder Booth had. Toen ik de aandacht van Broeder Zappey vestigde op wat ik voelde dat niet de juiste uitlegging was, zeide hij lachend tot de vergadering, voordat hij de fout herstelde: „Ik hoef niet te vertalen, broeder Mc Kay verstaat Nederlands”.

Naschrift:

Uit het bovenstaande leren wij dus dat de gave van talen en uitlegging der talen, die door Paulus in 1 Cor. 12 wordt genoemd, ook in onze Kerk aanwezig is, maar ook dat deze gave alleen in de uitzonderlijke gevallen wordt verleend, wanneer dat nodig is. Dat hierin grote wijsheid schuilt, blijkt uit de woorden van wijlen de Profeet Joseph F. Smith.

„De duivel zelf kan als een engel des licht verschijnen. Valse profeten en valse leraren zijn in de wereld opgestaan. Er is wellicht geen gave van God gemakkelijker door de duivel te imiteren dan de gave van talen. Waar twee mannen of vrouwen door inspiratie van Gods Geest deze gave gebruiken, zijn er misschien een dozijn, die dit door inspiratie van de duivel doen.

Afvalligen spreken in talen, afvalligen profeteren, afvalligen bewerden prachtige manifestaties te hebben beleefd, maar wat betekent dat voor ons?

Ik geloof in de gave van de Heilige Geest aan mensen, maar ik verlang niet naar de gave van ta-

len, behalve wanneer ik die nodig heb. Eenmaal heb ik die gave nodig gehad en de Heer gaf ze mij. Ik was in een vreemd land, daarheen gezonden om het evangelie te verkondigen aan mensen, wier taal ik niet verstond. Toen vroeg ik ernstig om de gave van talen, en door de gave en door studie kon

ik in honderd dagen nadat ik op die eilanden aan wal was gegaan, met de mensen in hun eigen taal spreken, zoals ik nu in mijn eigen taal tot u spreek. Dit was een gift het evangelie waardig. Het had een doel. Er was iets in dat mijn geloof versterkte, mij aanmoedigde en mij hielp in mijn zending.

Het Melchizedekse Priesterschap

Wat is de leer van het Priesterschap?

Bij wijze van openbaring mocht de profeet Joseph Smith de volgende belofte geven aan die Heiligen, die voldeden aan bepaalde beginselen van rechtvaardigheid: „... *De leer van het priesterschap zal als de dauw des hemels in uw ziel nederdalen.*” (L. & V. 121 : 45)

Wat wordt bedoeld met „de leer van het priesterschap”?

Alvorens de getrouwe leden van de Kerk de belofte ontvingen dat zij een kennis zouden verkrijgen van de leer van het priesterschap, had de profeet reeds vele van de grondbeginselen waardoor het priesterschap tot werking komt, opgesomd. „*Ziet velen worden geroepen, maar weinigen gekozen*”, zeide hij. Geroepen tot wat?; gekozen voor wat?.

Voor de eerste leden van de Kerk,

die reeds vertrouwd waren met de werking van het priesterschap en met zijn roepingen, was het antwoord niet moeilijk te vinden. Had de Heer niet reeds in een openbaring tot hen gezegd: „... *Voorwaar zeg ik u, dat er velen onder u geordend zijn, die ik heb geroepen, maar weinigen hunner zijn gekozen. Zij die niet worden gekozen hebben een zeer ernstige zonde bedreven, omdat zij op klaarlichte dag in duisternis wandelen. Indien gij mijn geboden niet onderhoudt, zal des Vaders liefde niet met u verblijven en zult gij daarom in duisternis wandelen*” (L. & V. 95 : 5, 6, 12)

Dat wil zeggen: vele broeders worden geroepen om het priesterschap op zich bevestigd te krijgen en zijn heilige ambten te dragen,

doch weinigen van hen worden gekozen om de volheid van de zegeningen die het priesterschap biedt, te verkrijgen. Met andere woorden: velen worden tot het priesterschap geroepen en weinigen worden gekozen voor de eeuwige verhoging, die in en door het priesterschap beschikbaar is.

„En waarom worden zij niet gekozen?“, vraagt de profeet. Zijn antwoord luidt:

„Omdat hun hart zo zeer op de dingen dezer wereld is gezet en sterk naar de eer der mensen streeft, dat zij deze ene les niet leren - dat de rechten van het priesterschap onafscheidelijk met de machten des hemels zijn verbonden en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden, dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid.“ (L. & V. 121 : 35-36)

Zijn er heden ten dage priestersdragers, wier belangstelling meer uitgaat naar de wereldse, dus tijdelijke dingen, dan naar de Kerk en de geestelijke dingen? Zijn er, die naar wereldse eer streven in politiek, in de samenleving enz., - die de menselijke eer verkiezen boven de eer die van God komt door Zijn Evangelie?

Dat de rechten van het priesterschap „Op ons bevestigd kunnen worden is waar“, zo vervolgt de profeet, „Doch wanneer wij het ondernemen onze zonden te bedekken, of onze hoogmoed, onze ijdele eerzucht te bevedigen, of in enige mate van ongerechtigheid bestuur, heerschappij over of dwang op de menselijke zielen uit te oefenen, ziet dan onttrekken de he-

melen zich, de geest des Heren is bedroefd en wanneer deze zich heeft teruggetrokken vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man (L. & V. 121 : 39)

Zonde (elke vorm), hoogmoed, ijdele eerzucht, in ongerechtigheid bestuur over andere mensen uitoefenen, zijn strijdig met de beginselen van rechtvaardigheid, door welke beginselen de priestersdragers behoren te worden aangespoord. Kan iemand, die geroepen werd het Heilige Priesterschap te dragen; verwachten gekozen te worden, indien hij zonden bedrijft?

Indien hij hoogmoed en wereldse eerzucht als partners heeft gekozen? Indien hij in onrechtvaardigheid zaken doet; indien hij op sociaal en politiek terrein de een of andere vorm van heerschappij over anderen uitoefent?

„Door droevige ervaring hebben wij geleerd, dat het in de natuur en de neiging van bijna alle mensen ligt, dat, zodra zij enig gezag verkrijgen - zoals zij veronderstellen - zij onmiddellijk beginnen onrechtvaardige heerschappij uit te oefenen.“

Omdat het wereldse streven de mens wegleidt van het priesterschap, komt de profeet tot de conclusie, dat „velen worden geroepen, maar weinigen gekozen“. En dan volgt die geïnspireerde verklaring: „Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed en ongeveinsde liefde“.

„Door vriendelijkheid en zuivere

kennis, die de ziel zonder huichelarij en zonder bedrog grotelijks zal ontwikkelen.” (L. & V. 121 : 39-42)

En de profeet geeft dan ten slotte de feitelijke belofte, te weten:

Het eeuwige leven en verhoging voor alle priesterschapsdragers, die een vaste koers volgen, die de geboden onderhouden en die hun priesterschap uitoefenen in volledige harmonie met „De beginselen van rechtvaardigheid”.

„Laat uw binnenste eveneens vervuld zijn van liefde jegens alle mensen en jegens het huisgezin des geloofs en laat deugd uw gedachten zonder ophouden versieren; dan zal uw vertrouwen in het nabij-zijn van God sterk worden, en de les van het priesterschap zal als de dauw des hemels in uw ziel nederdalen. De Heilige Geest zal voortdurend uw metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijk scepter van gerechtigheid en waarheid en uw heerschappij zal een eeuwige heerschappij zijn en zonder dwangmiddelen zal deze u

voor eeuwig toevloeden”. (L. & V. 121 : 45-46)

Wat is nu de leer van het priesterschap? Het is de leer, dat degenen, die deze macht en dit gezag dragen, gekozen zullen worden om het eeuwige leven te beërven, indien zij hun priesterschap uitoefenen overeenkomstig de beginselen van rechtvaardigheid.

Indien zij hun leven richten op de dingen van het Koninkrijk Gods; indien zij de wereldse zaken op de tweede plaats stellen; indien zij dienstbaar zijn in het koninkrijk met het oog alleen op de ere Gods gericht.

Het is de leer, dat ofschoon mannen de rechten van het priesterschap op zich bevestigd hebben gekregen, zij niet de eeuwige zegeningen van dit priesterschap zullen oogsten, indien zij het priesterschap gebruiken voor onrechtvaardige doeleinden.

„De rechtvaardige eet tot verzadiging toe, maar de buik der goddelozen zal gebrek lijden”.

Spr. 13:25.

SEDERT CUMORAH (vervolg)

NIEUWE STEMMEN SPREKEN UIT HET STOF

Het idee dat de Babyloniërs en Egyptenaren hun denkbeelden aan de Hebreëën ontleenden in plaats van andersom, is inderdaad revolutionair.

Het is interessant op te merken, dat de Hebreeuwse overblijfselen, hoewel zij niet schaars zijn, niet die invloed hebben uitgeoefend die van het vreemde materiaal is uitgegaan.

Zekere brieven, die de mededelin-

gen van ooggetuigen bevatten van de wanhopige stand van zaken te Jeruzalem in Lehi's dagen, hebben tot veel minder commentaar aanleiding gegeven dan de papyri die van een Joodse gemeenschap vertellen, die ver stroomopwaarts van de Nijl woonden, waarheen zij voor hun veiligheid waren gevlucht, mogelijk wel tijdens de verwoesting van Jeruzalem in de dagen van Lehi. In 1954 werden en-

kele van deze verslagen, de Brooklyn-Aramese Papyri, in een koffer ontdekt, waar zij vijftig jaar lang over het hoofd waren gezien. Wellicht is de meest verrassende ontdekking met betrekking tot deze Joden, die zich zo ver van huis hadden gevestigd, hun ontwerp voor de bouw van een tempel in hun nieuwe woonplaats.

Niet zo lang geleden wezen godgeleerden er wat gaarne op, dat het denkbeeld van Nephi om een tempel in de nieuwe wereld te bouwen, op zichzelf al voldoende was om voor eens en voor altijd het bedrog van het Boek van Mormon aan te tonen, aangezien, zo betoogden zij, geen echte Jood er ooit van zou dromen een tempel ergens anders dan in Jeruzalem te hebben. Deze Papyri leveren dus weer een winstpunt voor het Boek van Mormon op.

Het beeld van Abraham als een zeer geciviliseerd man die in een stenen huis in een stad woonde, was iets, dat wij nooit zouden hebben geraden, totdat Sir Leonard Woolley dit in de dertiger jaren ontdekte. Sinds dien zijn allerlei soorten inlichtingen over Abraham voor de dag gekomen. In 1950 werden fragmenten van een boek van Abraham gepubliceerd, die bij de Dode Zeerollen waren aangetroffen; zij verschaffen belangwekkend licht voor ons eigen boek van Abraham, waarop wij later zullen terugkomen. Hetzelfde jaar zag de publicatie van de Brooklyn papyri, die een deel is van een feitelijk verslag van een belangrijke Egyptische gevangenis in de dagen van Jozef. Het bevat een lijst van vijf

en zeventig namen van gevangenen, waarvan veertig van West-semietische oorsprong, waardoor de echte oudheid van sommige patriarchale namen duidelijk wordt aangetoond. Dit herinnert ons er aan dat Nelson Glueck in 1938 als eerste aantoonde dat Lehi een authentieke West-semietische naam was, die aan de oevers van de Rode Zee thuis hoorde.

In 1958 was dezelfde autoriteit in staat een gedeelte van Abraham's weg door de woestijn in de wildernis van Zin van Palestina naar Egypte en terug na te gaan.

Na deze Abrahamietische plaatsen te hebben ontdekt, zegt hij: „De hoofdstukken in de Bijbel, die de reizen van Abraham en zijn mensen beschrijven, werden nu voor ons duidelijk.”

„Ten einde in hun zuiverheid . . . te voorschijn te komen” (1 Nephi 14 : 26; lees 1 Nephi 13 en 14. vert.)

De Dode Zeerollen hebben op een nieuwe lezing van het Oude Testament verreweg de grootste invloed uitgeoefend. Het verwonderlijke is nu dat de rollen ons aantonen, dat de Bijbel niet eens zo veel is veranderd, want zij tonen feitelijk aan dat deze over 't geheel genomen met verbazingwekkende ongeschondenheid bewaard is gebleven, hoewel verminkt door het wegnemen van materiaal uit het origineel; of zoals Prof. Albright het zegt: „Onze Hebreeuwse tekst heeft veel meer geleden van de verliezen dan van valse uitleggingen”. (has suffered much more from losses than from glosses)

Voorts maakt hij duidelijk dat in

een aantal boeken de tekst tijdens toekomstige vertalingen aanzienlijk dient te worden uitgebreid, waaronder sommige passages van groot gewicht wegens hun inhoud. Dat voert ons terug naar onze oorspronkelijke vooropstelling dat zij vele delen, die zeer kostbaar waren, *hebben weggenomen* . . . en dat deze zouden worden hersteld door het te voorschijn brengen van andere boeken en kronieken. Er is geen beter voorbeeld ter illustratie van deze beide punten dan de Dode Zeerollen.

Op een gemiddelde afstand van minder dan vijftien mijl van Jeruzalem is een land dat door Christelijke oudheidkundigen sinds de dagen van Origenes en Hiëronymus zorgvuldig is onderzocht. Honderden grotten, duizenden beschreven fragmenten bevattend, waren eeuwen lang aan ontdekking ontsnapt totdat de woestijn plotseling in de vijftiger jaren tot leven werd gewekt. „De ene ontdekking volgt op de andere”! riep Prof Cross uit.

De rijkdom aan oudheden van dit land schijnt onuitputtelijk”.

In 1960 waren 230 grotten onderzocht en in vele daarvan werden geschriften gevonden. De documenten, die ons belang inboezemen, bestaan uit meer dan 400 manuscripten die een tijdperk van 300 jaar beslaan, van het einde van de derde eeuw v. C. tot aan 68AD. Zij bevatten onder meer „het eerste bijbelse manuscript van grote oudheid”, brieven van de grote leider Simon Bar Kochba, door hemzelf geschreven, de eerste bekende Hebreeuwse documenten uit de vroeg-

ste Rabbijnse periode en boven al de kronieken en leringen van een vóór-Christelijke Kerk in de wildernis.”

Meer dan tien jaar geleden deed schrijver dezes in de Improvement Era, bij het volgen van een aanwijzing in een tot de apocriefen behorend werk, de Hemelvaart van Mozes geheten, het idee aan de hand dat de documenten uit de grotten van Qumran door hun eigenaars niet haastig waren begraven om ze tegen vernietiging door een Romeins leger te beveiligen, maar dat zij met opzet waren begraven en verzegeld om in een latere „bedeling” aan het licht te komen. Sinds dien heeft de ontdekking van een fragment van de Hemelvaart van Mozes zelf in een van de grotten de geleerden er toe gebracht een onderzoek in te stellen, waardoor zij tot de conclusie zijn gekomen, dat de rollen werkelijk „in een plechtige gemeenschappelijke teraardebestelling waren begraven, met de hoop dat zij in een latere en betere tijd zouden worden ontdekt. In dit verband moet één vondst speciaal worden vermeld, de nu beroemde koperen rol namelijk uit grot no. 4. Het is een document van het grootste belang. Er is nauwelijks een aspect van de oudheidkunde van het Nabije Oosten, dat er niet door wordt verhelderd. Oorspronkelijk bestond het uit roodkoperen platen, doch deze werden aaneen geklonken, zodat zij evenals een leren document konden worden opgerold. Waarom koper? Omdat deze kroniek van groter waarde was dan de andere rollen. Het was namelijk een cata-

logus van alle begraven schatten van de samenleving.

Als dit document te gronde zou gaan, zou veel, zo niet alles van hun bezit - de Heer toegewijd - reddeloos verloren zijn. Daarom moest het van duurzaam materiaal zijn en zorgvuldig worden verborgen.

Laat ons iets van de inhoud van de koperen rol nader bezien:

No. 4: „. . . . . tiendenvaten, bestaande uit houten en aarden vaten, alle tienden en opgeslagen Zevendejaarsproducten en tweede tiende bevattend . . . . op de bodem van de waterbuis, zes ellen noordwaarts naar de uitgehouwen vijver voor onderdompeling.

No. 26: „. . . . drie ellen diep begraven is een kruik verborgen met daarin een rol daaronder 42 talenten.”

No. 34: „. . . . . In de afvoerbuis, die in het oostelijk pad naar de schatkist ligt, die naast de ingang is: tiendekannen en rollen tussen de kannen.”

Dit waren alle heilige schatten, die alleen voor godsdienstige doeleinden konden worden gebruikt. Merk op dat bij het geld ook heilige geschriften lagen, een van die in een aarden vat als die waarin de Dode Zeerollen werden gevonden, andere weer geborgen in enkele kannen. De „vijver voor onderdompeling” heeft betrekking op „een ritueel bad”, volgens een aantekening van Allegro en de „Zevendejaarlijkse productie” herinnert aan de gewoonte, die terloops in het Boek van Mormon wordt genoemd, in 3 Nephi 4 : 4, waar het

volk een voorraad voor zeven jaar had bijeen gebracht.

De doop vóór het Christelijke tijdperk en een zevenjaarvoortbrengsel zijn voor de bestudeerder van het Boek van Mormon dus bekende klanken. Maar wat natuurlijk van bijzonder belang is, is het gebruik van koperen platen. Door voorschrift en voorbeeld verkondigen zij van den beginne duidelijk en ondubbelzinnig dat het inderdaad een oude Joudse gewoonte was heilige kronieken te verbergen, waaronder ook metalen platen, die om hun duurzaamheid werden geprezen. Het schrijven op zulke platen was een moeilijk en onaangenaam werk: „Niet zonder reden schijnt de schrijver tegen het einde vermoed te zijn: de laatste regels zijn slecht geschreven en nogal klein. Men kan bijna de zucht van verlichting horen, wanneer hij de laatste twee woorden in het midden van de laatste regel heeft gegraveerd”. Dit brengt ons duidelijk de protesten en verklaringen van de schrijvers van het Boek van Mormon in herinnering: „. . . . ik kan maar weinig van mijn woorden schrijven, omdat het graveren er van op de platen zo moeilijk is” (Jacob 4 : 1) en „. . . . ik zou dit ook schrijven, als ik ruimte op de platen had, maar dat heb ik niet . . . .” (Mormon 8 : 5) Het schrijven op platen vereist een kriebelig en afgekort schrift; Moroni verklaart (Mormon 9 : 32) en Allegro merkt het ook op, dat schrijven op koperen platen feitelijk een nieuw soort schrift voortbrengt, dat bijzonder moeilijk is te lezen en gekenmerkt wordt door gemengde

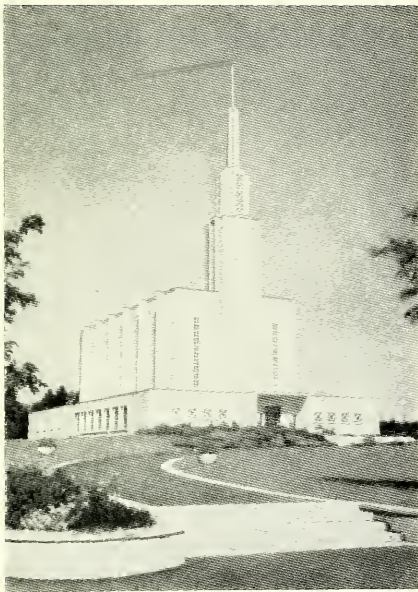
lettervormen, waarbij de behoorlijke ruimte tussen de woorden wordt verwaarloosd en waarbij in het midden van een woord van de ene regel op de andere wordt overgegaan en de klinkers over 't algemeen worden weggelaten.”

„Het grootste gebrek ligt bij onszelf”, concludert Allegro, „wij zijn eenvoudig niet in 't bezit van

een voldoende begrijpelijk Hebreeuws woordenboek om zulke teksten te kunnen behandelen. „Dit behoort diegenen tot matiging te brengen die zo graag de vertaling van enige Nephietische platen op zich willen nemen, als wij die konden vinden. Daar is echter een Urim en Thummim voor nodig.

(wordt vervolgd.)

GENEALOGIE

De verbondenheid met ons geslacht

Enige weken geleden was ik tegenwoordig bij de geboorte van mijn kleinzoon. Wat een vreugdevolle gebeurtenis in het gezin, maar ook voor de grootouders! Maar als we zoals wij, kennis hebben over het voortbestaan en de bedoelingen

van dit aardse leven, wordt het nog heel anders. Dan zie je het in een veel wijder perspectief. Weer een van Gods geestkinderen, dat het voorrecht heeft in deze laatste dagen naar de aarde te komen en een lichaam op zich te nemen. Zal hij sterk van geest zijn? Zal hij gehoorzaam zijn aan Gods wetten en eenmaal helpen Gods Koninkrijk op te bouwen?

Wat een voorrecht zo'n kindje toevertrouwd te krijgen, te mogen leiden naar zijn volwassenheid. Hoeveel vreugde beleven we hieraan! Maar ook hoeveel pijn vaak, als ze opgroeien en andere wegen gaan dan wij ons voorgesteld hadden. Vooral als dat een afdwalen van het Evangelie is. Wij willen onze kinderen zo graag behouden tot in alle eeuwigheid. En ook onze kleinkinderen. En ik ben er van overtuigd dat ik dit-zelfde zal voelen als ook mijn kleinkinderen weer kinderen krijgen. Allemaal bloed van mijn bloed. Ik voel me met hen allen hecht verbonden!

En zo is het ook met onze voorouders. Zij voelen ten opzichte van ons dit zelfde. Abrahams geslacht is zo talrijk geworden als de zand-

korrels aan de zee. Ik weet zeker dat hij ook zal voelen als zijn nageslacht, kinderen van zijn kinderen en kindskinderen. Hoeveel te meer nog God, Wiens kinderen wij naar den geest zijn. Hij heeft ons allemaal lief en wil ons zonder aanzien des persoons weer graag terug hebben in zijn tegenwoordigheid. Dat kan alleen maar als allen zich onderwerpen aan de wetten, die daarvoor vóór de grondlegging der wereld vastgesteld zijn, en door ons allen goedgekeurd. Zelfs Jezus moest, om alle gerechtigheid te vervullen, zich aan die wetten onderwerpen en, hoewel Hij zonder zonde was, toch de doop ondergaan.

Onze doden, die op aarde daartoe niet de kans hebben gehad, of verzuimd hebben die kans waar te nemen, zullen zich toch aan de doop en alle andere verordeningen, die van de aarde zijn, moeten onderwerpen. Omdat dit alleen op aarde kan geschieden, moet die plaatsvervangend door ons gedaan worden. Daarom zoeken wij naarstig al onze gestorven verwanten op, zo ver als we gaan kunnen, om hen de kans te geven vooruitgang te maken.

En al werkende voor onze verwanten, werken wij tevens aan onze eigen vooruitgang. Want in L. en V. 128 : 15 staat:

„En nu, mijn zeer geliefde broe-

ders en zusters, laat mij u verzeke- ren, dat dit grondbeginselen zijn met betrekking tot de doden en de levenden, die niet lichtvaardig kunnen worden veronachtzaamd, omdat ze behoren tot onze zaligheid. Want hun zaligheid is nodig en onontbeerlijk voor onze zaligheid, zoals Paulus aangaande de vaders zegt, dat zij zonder ons niet tot volmaking kunnen komen. Evenmin kunnen wij zonder onze doden tot volmaking komen.

Wie met heel zijn hart genealogisch werk doet, en veel namen opgezonden heeft, waarvoor gewerkt is, zal die grote verbondenheid met zijn geslacht voelen. Hij krijgt ten opzichte van zijn voorgeslacht dezelfde gevoelens als tot zijn nageslacht.

Misschien moet je vader en moeder, of zelfs grootvader en grootmoeder zijn, om dit geheel te kunnen voelen. Vóór die tijd kun je het weten met je verstand, maar dan kun je het voelen met heel je wezen.

Onze voorouders voelen hun nageslacht met hun hart als het hunne en willen ze allemaal als het hunne behouden. Dit kan als wij het mogelijk maken, dat alle geslachten aan elkaar verzegeld worden.

Wie nog niet begonnen is, raad ik aan spoedig te beginnen. U zult eens zien wat een grote vreugde en zegeningen u ten deel zullen vallen!

Als een man houdt van het werk, dat zijn beroep meebrengt, los van de vraag of hij er succes of roem mee kan behalen, is hij door de goden uitverkoren.

Robert Louis Stevensen

CONFERENTIESPROKKELS

(Gedeelten uit toespraken, gehouden tijdens de grote 134ste jaarlijkse Conferentie in de Tabernakel te Salt Lake City).

De invloed van het evangelie op het gezin

„... Gedurende de laatste drie jaren werden in ons levenspatroon het leven en de beschaving van de volken van Zuid-Amerika medege-weven. Dit werelddeel omvat grote landen met een enorm potentieel voor het brengen van het overvloedige leven tot hun inwoners. De mensen daar zijn werkelijk mensen met een bestemming en „hun dag” is nabij.

Wij keren naar deze conferentie terug met een vaster overtuiging dat God leeft en de zaken van mensen en naties bestuurt en dat Hij niet de belofte, welke Hij met betrekking tot Zion, zijn volk en deszelfs bescherming deed, heeft gebroken. Tijdens ons verblijf in Zuid-Amerika zijn wij van belangrijke veranderingen onder zowel mensen als naties getuige geweest. Maar van alle veranderingen die zich in het leven van de mensen voltrekken, die met het evangelie in aanraking komen, komt de grootste verandering misschien wel in het leven van het gezin, de grondeenheid in Kerk en maatschappij.

Een recente bekeerling zeide het zo: „Voordat de zendelingen aan mijn deur kwamen, leefde ik wat ik als het normale leven van een echtgenoot beschouwde. Ik had een betrekking en onderhield mijn vrouw en kinderen. Wanneer ik van mijn werk thuis kwam, achtte ik mij van

verdere verantwoordelijkheid jegens hen ontheven. Als ik thuis wilde blijven, deed ik dat en als ik niet thuis wilde blijven, ging ik ergens anders heen. Gewoonlijk was het laatste het geval, de meeste tijd bracht ik buitenshuis door. Ik vond dat mijn vrouw de verantwoording voor de opvoeding van de kinderen had. Zij moest zorgen dat zij gevoed, gekleed en verzorgd werden. Zo nu en dan nam zij ze mee naar de kerk, maar ik dacht dat zij volkomen vrij moest zijn hun eigen standpunt ten opzicht van de godsdienst te bepalen, zoals ik altijd had gedaan. Hoewel ik hun godsdienstige activiteit niet openlijk tegenwerkte, moedigde ik hen ook nooit aan.

Mijn vrouw en ik moeten wel van elkander hebben gehouden, maar ik beken dat ik daar weinig bewijs van heb gegeven. Ik dacht werkelijk dat wij in twee afzonderlijke werelden leefden; ik had de mijne en zij en de kinderen hadden de hunne.

Ik meende dat wanneer de jongens groot waren geworden, zij mij met mijn bezigheden konden helpen, maar tot dan behoorden zij tot de wereld van hun moeder. Het was

haar plicht de nodige discipline te handhaven. Ik bemoeide mij niet met haar zaken, behalve wanneer zo nu en dan de situatie een optreden mijnerzijds noodzakelijk maakte. Gewoonlijk duurde dat echter niet lang om orde te scheppen. „En dat”, zo besloot hij zijn verhaal, „was wat ik mijn gezinsleven noemde. Als ik er nu op terugkijk, lijkt het mij toe alsof ik een vreemde deling in mijn eigen huis was”.

Na zulk een bekentenis drong ik er bij hem op aan dat hij de veranderingen zou beschrijven, die onlangs in zijn leven hadden plaats gevonden. Verheugd vertelde hij dit: „Terwijl mij het evangelie werd verkondigd, dacht ik dat ik mijn levenswijs toch niet kon of zou willen veranderen. Maar toen ik begon te studeren en te bidden, besepte ik dat een verandering niet kon uitblijven”.

„Ten slotte ontving ik een getuigenis dat het evangelie van Jezus Christus werkelijk was hersteld en dat er heden op aarde een levende profeet is. Dit was het keerpunt. Het was na mijn doop dat de veranderingen werkelijk begonnen plaats te grijpen in mijn, of beter gezegd ons leven, want op een of andere manier werd nu de eenheid die wij in ons leven en ons huwelijk behoorden te hebben, tot werkelijkheid. Ik geloof dat de oorzaak was dat ik de heiligheid van het huwelijk en de noodzakelijkheid mijn trouwbeloften te eerbiedigen, begon te begrijpen. In de kerk leerde men mij de belangrijkheid en de vreugde van de trouw aan mijn vrouw en van de waardigheid tegenover mijn kinderen. Weet u,

zeide hij, „niemand heeft mij voor dien ooit verteld dat ik vreugde zou beleven door alleen maar dagelijks Gods geboden te onderhouden. Men had mij geleerd dat ons lot in dit leven smart, pijn en armoede was, dat wij alleen in het hiernamaals de vreugde zouden vinden, waar wij naar verlangden. Naarmate wij voortgingen de vergaderingen in de Kerk bij te wonen, leerden wij de praktische toepassing van actief lidmaatschap en hoe de beginselen van het evangelie eigenlijk hun uitdrukking vinden in het dagelijks leven. „En nu”, vervolgde hij, hebben wij overvloedig gelegenheid alle deugden die ons zijn geleerd, in praktijk te brengen door de functies te aanvaarden, waartoe wij geroepen worden. Voor de eerste maal besepte ik wat mijn zoons konden worden. Ik besepte dat zij grootgebracht konden worden in die sfeer, die de zendingen met zich brachten. Ik ging dus mijn zoons goede beginselen leren. Ik leerde hun dat het verkeerd was te liegen, te vloeken, te stelen, een van de Tien Geboden, welke dan ook, te overtreden. Ik leerde hun dat zij hun naaste moesten liefhebben, want nu wist ik wat dat betekende. Ik leerde hun eerbied te hebben voor heilige plaatsen en dingen. Nu moedigde ik hen in hun kerkelijke activiteiten aan; ik leerde hun dat godsdienst niet alleen voor vrouwen was, dat karakter en geloof de kenmerken waren van een ware man. Wij begonnen plezier met elkander te maken; ik werd een deel van hun wereld en begin zelfs hun taal te spreken en te begrijpen. Ik

kan u niet alle nieuwe dingen gaan vertellen die ik over het leven heb geleerd, sinds ik een lid van deze Kerk ben geworden. Ik ken nu het doel van het leven; ik ken nu de weg naar het eeuwige leven-de Kerk heeft mij dat in korte tijd geleerd. Maar in ons gezin hebben de grootste veranderingen plaats gevonden. Ik ga als altijd naar mijn werk, maar nu kom ik altijd thuis. Ik neem niet alleen actief deel aan het gezinsleven, maar krachtens mijn priesterschap presideer ik ook. Ik geloof dat ik nu iets leer van het uitoefenen van gezag in liefde, geduld en begrip”. U zult het niet willen geloven”, vervolgde hij, maar hoewel ik het drukker heb dan ooit tevoren (ik ben nu raadgever in het gemeentepresidentschap),

schijn ik meer tijd te hebben dan vroeger. Ik help zelfs mijn vrouw zo nu en dan in de keuken, iets wat ik tot dusver niet zou hebben gedacht dat ik ooit zou doen. Nu ik weet dat de gezinseenheid eeuwig moet zijn, heb ik een volkomen nieuw inzicht gekregen in de belangrijkheid en het doel van het gezinsleven”. Tenslotte zeide hij met tranen van dankbaarheid in de ogen: „Nu kunt u misschien begrijpen waarom ik zo graag God wil dienen, in de Kerk wil werken, mijn medemensen wil helpen en de boodschap wil uitdragen, die mij zoveel levensgeluk heeft gebracht . . . .”

A. Theodore Tuttle
van de Eerste Raad der
Zeventigers.

Drie gevaren die ons bedreigen

Enige jaren geleden waarschuwde President Joseph F. Smith, een van Gods Profeten; „Er zijn minstens drie gevaren, die de Kerk van binnen uit bedreigen. . . .” (Gospel Doctrine, blz. 312). Hij gaf de Kerkautoriteiten ook de raad de mensen onophoudelijk daartegen te waarschuwen. Deze gevaren zijn: Het vleien van mensen van hoog aanzien in de wereld, verkeerde opvoedkundige denkbeelden en seksuele onreinheid. . . .

De Meester waarschuwde: „Wee u, wanneer al de mensen wel van u spreken!”

Als Heiligen der Laatste Dagen werden wij verdreven, mishandeld, verkeerd begrepen en vervolgd.

Wij zijn een bijzonder volk geweest. Nu juicht de wereld ons toe. Dat was een welkome verandering, maar kunnen wij die verdragen? Kunnen wij het gevaar van applaus onder ogen zien? In het uur van 's mensen succes kan applaus zijn grootste gevaar zijn . . . . Wij zijn ver verwijderd van de dagen waarin onze voorouders om hun bijzonder geloof werden vervolgd. Het schijnt wel of sommigen van ons deel aan hun beloning willen hebben, doch vaak bang zijn het op

te nemen voor beginselen, die in onze tijd worden bestreden. Wij behoeven geen vervolging uit te lokken, maar moeten evenmin zwijgen in de aanwezigheid van overstelpend kwaad, want dat maakt een mens tot een lafaard. Wij moeten onze weg van de plicht niet verlaten om een kruis op ons te nemen, dat wij niet behoeven te dragen, doch wij mogen ook niet een kruis voorbijgaan dat duidelijk op ons pad ligt.

Wij zijn in de wereld en ik vrees dat sommigen van ons te veel op de wereld gaan lijken. Liever dan een bijzonder volk te blijven, zijn sommigen er trots op dat zij zo erg veel als de anderen zijn, terwijl de wereld steeds goddelozer wordt. . . .

Sommige dingen zijn onveranderlijk, kostbaar. Wij moeten ons in de eeuwige levenswaarheden verankeren, want het leven is eeuwig. De eer der mensen is vaker wel dan niet voorbijgaand. Uit begeerte naar de eer, aan een ambt verbonden, of zwichtend voor de verlokking van valse schijn en toejuching van de wereld, zijn sommigen van ons niet langer bereid volgens alle beginselen van het evangelie te leven. Wij trachten onze ongerechtigheid te rechtvaardigen door te beweren dat wanneer wij die titel of dat ambt maar konden krijgen, wij in die positie veel goed zouden kunnen doen. Maar op de weg naar zulk eerbetoon verlaten wij die, welke naar de zaligheid leidt. Wij zien dan om ons heen om iemand te vinden die het met ons eens is, zodat wij met onze afvalligheid niet alleen zijn. Wij gaan

redeneren en denken wijs te zijn met te zeggen dat de leer van de Kerk zich wel bij onze denkwijze zal aanpassen. . . .

In de laatste jaren hebben onze onderwijsinstellingen een toenemend aantal studenten afgeleverd die in amoraliteit, betrekkelijkheden en atheïsme zijn opgevoed, studenten die geen geloof in God hebben en zonder morele beginselen zijn. . . .

De vruchten van dit soort onderwijs zijn tragisch, niet alleen voor de zielen van de betrokken personen, maar ook voor de ouders, ja zelfs voor het land. Wij zagen deze wrange vruchten bij sommigen van onze jongens in Korea. . . .

Sexuele onreinheid is een adder, niet alleen in de wereld, maar nu ook in de Kerk. Dit niet toegeven is een gevaarlijke inschikkelijkheid en struisvogelpolitiek. Op de lijst van misdrijven staan slechts moord en het lasteren van de Heilige Geest boven onwettige sexuele omgang, wat wij ontucht noemen, wanneer het ongehuwden en, overspel wanneer het gehuwden betreft.

Ik weet wel dat de landswetten onkuisheid niet zo ernstig nemen als God dit doet, ook niet zo ernstig straft als God, doch dat verandert niets aan zijn verfoeilijkheid. In Gods ogen is voor mannen zowel als vrouwen maar één zedelijke standaard. In Gods ogen is kuisheid nimmer uit de tijd. . . . Onlangs zeide een jonge man dat wanneer hij geen boeken, kranten en tijdschriften meer zou lezen, niet meer naar de televisie zou kijken en niet meer naar de bioscoop en naar school zou gaan, er een

kans zou zijn dat hij een rein leven zou leiden . . . .

Ziehier enige wenken om de gevaren te ontlopen: Vermijd late avonduren, ga vroeg te ruste, kleed u ingetogen, zoek goed gezelschap, vermijd liefkozingen, doe aan sport, denk goede gedachten. bid. Moge de Heer ons als volk

zegenen. Wij hebben heilige verbonden gesloten; wij moeten die trouw blijven. Wij zijn weliswaar in de wereld, doch aan het kwade daarin mogen wij geen deel hebben. . . .”

Ezra Taft Benson

Lid van de Raad van Twaalven.

Welke was de mooiste?

Die vraag kwam bij mij op, toen ik twee foto's van de ZHV-bazaar in Rotterdam Zuid ontvangen en bekeken had. Het was mij uiteraard niet mogelijk deze vraag aan de hand van de kiekjes, die mij ter beschikking werden gesteld, zelf te beantwoorden, want ik had niet het voorrecht de voortbrengselen van menig nijvere vrouwenhand, die op de bazaar van Rotterdam Zuid en die van Rotterdam Noord waren tentoongesteld, te zien en met elkander te vergelijken. Ik waag mij dan ook niet aan een uitspraak, die allesbehalve goed gefundeerd zou zijn. Maar dat ver-

hindert me evenwel niet mijn bewondering uit te spreken voor de fraai aangeklede Volendamse pop, waarvan de kleertjes door de 83 jarige Zuster Zweedijk eigenhandig zijn vervaardigd . . . . zonder bril! Inderdaad een prestatie die genoemd mag (en moet) worden.

Ik verneem dat deze prestatie naast vele andere prestaties staat, waaruit zonder omwegen de conclusie kan worden getrokken dat de bazaar van Rotterdam Zuid zeer geslaagd was. Ongetwijfeld zijn Zuster Eijgelaar en Zuster Verheul het daarmee roerend eens, want wat vóór hen ligt uitgestald en achter

hen is opgehangen, is . . . ach zo'n kiekje geeft maar een flauwe afschaduw van de werkelijkheid. Laat ik mij dan ook maar beperken tot dat ene woord: fantastisch! En dat slaat dan voornamelijk op de hoeveelheid, die deze beide zusters die in leeftijd onmiddellijk op die van Zuster Zweedijk volgen, met hun bekwame handen tot stand hebben gebracht, of welke andere even bekwame handen daar aan hebben medegewerkt. En wat de kwaliteit van hun arbeid aangaat: dit laat zich voor degenen die zich

met het bekijken van de kiekjes tevreden moet stellen, alleen maar raden. Wat mij betreft: ik heb er in gedachten een dikke 9 voor gegeven.

A.D.J.

Elders in dit nummer wordt van nog een bazaar gewag gemaakt, van de gemeente Gouda, een kleine gemeente, die dus niet zo grandioos voor de dag kan komen als de genoemde twee voor de dag waren gekomen. Een „insider” geeft ons daar een verslag van.

V R A G E N B U S

Wat vernamen de drie apostelen op de Berg der Verheerlijking?

Naar aanleiding van een brief, die een lid van onze Kerk mij toezond en waarin hij zijn twijfel betreffende de juistheid van een mededeling, in een O.O.V. klas gedaan, tot uitdrukking bracht, laat ik hier een korte beschouwing over het in de aanhef genoemd onderwerp volgen, want dat werd in die klas behandeld.

De discussie ontspoon zich over de vraag, of tijdens de verheerlijking op de berg zekere sleutelen aan de drie apostelen voor hun bediening werden overgedragen. De briefschrijver betwijfelt dit en wijst - mijns inziens terecht - op Matth. 17 : 9, waar Jezus Zijn discipelen verbood iets van hetgeen zij had-

den gezien, vóór Zijn opstanding aan anderen mede te delen. Wat toen werd medegedeeld, vinden wij in 2 Petrus 1 : 16 t/m 18 en dat is alles. Van sleutelen geen sprake; evenmin in L. & V. 63 : 21. Daar wordt gezegd, dat nog niet alles wat op de heilige berg geschiedde, is geopenbaard. Terecht wijst de briefschrijver op L. & V. 7 : 7, waar wij lezen dat aan Petrus Jacobus en Johannes de sleutelen der bediening werden gegeven en in L. & V. 63 de sleutelen van het Koninkrijk en zeer juist zegt hij dat niets er op duidt dat dit op de berg der verheerlijking zou zijn geschied. „Volgens mij”, zo gaat de schrijver verder, „werd in bovengenoemde verzen (2 Petrus 1 : 16 t/m 18 namelijk) de discipelen de waarachtigheid van het Zoonschap van Christus getoond en waarvan Petrus dan ook getuigt. Ook ontving Christus bij de verheerlijking de

nodige krachten voor de toekomst, van Zijn kruisiging, dacht ik”.

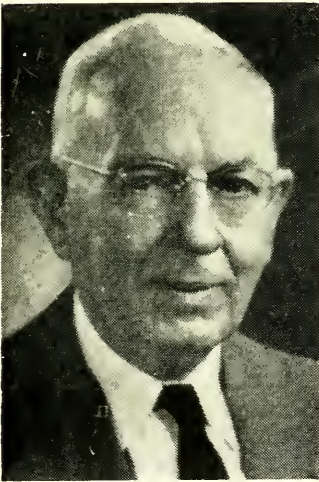
Mijns inziens juist gedacht en deze gedachte vindt steun bij de woorden van President Joseph Fielding Smith, die, na Joh. 8 : 12-19 te hebben aangehaald, in zijn *Answers to Gospel Questions* (deel 1 blz. 205) zegt:

„Hier vestigt de Zaligmaker de aandacht op de goddelijke wet van (de aanwezigheid van) getuigen. Bij talloze gelegenheden heeft Hij aangetoond, dat Hij Gods Zoon en de Verlosser der wereld is. Meer-

malen heeft ook de Vader getuigenis gegeven dat Hij Gods Eniggeboren Zoon is: eenmaal bij de doop van Jezus; een andermaal ten overstaan van de drie apostelen op de berg der verheerlijking. . . .”

Dit en wat de Bijbel en Leer en Verbonden ons leren, zijn feiten en dat mogen wij leren; wat de apostelen precies werd medegedeeld, weten wij niet en alles wat daarover wordt gezegd en geleraard, is speculatie en derhalve als onderrecht ondeugdelijk.

A.D.J.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalfen

★

Waarom werd Jezus weder levend?

VRAAG: Toen ik de geschiedenis van de opstanding van Jezus had verteld, vroeg een van de kinderen: „Waarom werd Jezus weer levend?” Het enige antwoord dat ik wist te geven was, dat Hij zo goed was, dat Hij niet dood kon

blijven. Ik heb de Schrift over de kruisiging nagelezen, maar ik kon toch niet geheel de noodzakelijkheid van Zijn dood begrijpen en hoe Hij macht over de dood had. Zoudt U mij dit willen uitleggen, zoals het in de Schrift staat?”

ANTWOORD: De dood en de opstanding van Jezus Christus zijn het fundament van het plan van zaligheid. Zij zijn de allervoornaamste leerstellingen in de Schrift. Het is noodzakelijk dat ieder lid van de Kerk een volmaakt begrip heeft van de reden waarom Jezus in de wereld kwam en van de aard van zijn zending. De verantwoordelijkheid voor dit onderricht rust in de eerste plaats op de ouders, doch het is even zeer nodig dat het in de onderorganisaties en ook in de priesterschapsklassen wordt geleerd.

Het plan van zaligheid werd ontworpen voordat onze aarde werd geschapen. Wij waren toen, als geesten, de kinderen van onze Eeuwige vader. In de loop van onze vooruitgang was het noodzakelijk dat wij het voorrecht zouden hebben naar deze aarde te gaan en een lichaam van vlees en beenderen op ons te nemen en door dit tijdperk van sterfelijkheid te gaan, waar wij te maken krijgen met alle toestanden die wij in dit leven vinden: vreugde en leed, geluk en smart en beproevingen, om te zien of wij onze Eeuwige Vader trouw blijven en Zijn geboden onderhouden, wanneer wij niet in Zijn tegenwoordigheid zijn, zoals wij die onderhielden, toen wij als geesten in Zijn woning leefden. Dit aardse leven is een proeftijd; de aarde een plaats waar wij worden beproefd en het voorrecht hebben in geloof te wandelen, opdat wij waardig mogen worden naar onze Vader terug te keren en in Zijn tegenwoordigheid te wonen en Zijn eeuwige zonen en dochteren te worden.

ADAM EN EVA ALS EERSTE OUDERS

De grote eer hier te komen en de eerste ouders van alle mensen te zijn viel Adam en Eva ten deel. De Vader gaf hun de hof van Eden, waar geen dood was. Adam en Eva zouden in de toestand, waarin zij verkeerden, toen zij in de Hof van Eden werden geplaatst, eeuwig hebben geleefd, indien zij geen wet hadden overtreden, maar zij zouden alleen zijn gebleven en geen kinderen hebben gehad. (2 Nephi 2 : 22-25; Mozes 5 : 11). God zeide tot hen dat zij van de vrucht van iedere boom mochten eten, behalve van de vrucht van „de boom der kennis van goed en kwaad”. Indien zij van die vrucht zouden eten, zouden zij zeker sterven. Satan verleidde hen en zij aten van deze vrucht en overtraden het gebod. Doordat zij dit deden, veranderde hun lichaam en werd het aan de dood onderworpen, zoals God had gezegd en zij werden uit de hof verdreven. Nadat zij waren verdreven, werden hun kinderen geboren en deze verspreidden zich over de gehele aarde. Al de kinderen erfden de dood van onze eerste ouders, dus wij allen zullen sterven, zoals onze voorouders vóór ons hebben gedaan. Daardoor werd het noodzakelijk dat iets gedaan werd om ons van de dood te wettelen en ons tot een leven te wekken, waarin de dood niet heerst, want deze overtreding van Adam en Eva maakte ons, na de dood, onderworpen aan de macht van Satan. God heeft ons door zijn profeten gezegd dat als niet in enig middel was voorzien om het leven

te hergeven, onze geest voor eeuwig aan Satan zou worden onderworpen en hij zou over ons heersen, terwijl ons lichaam altijd in het graf zou blijven. Zowel de rechtvaardigheid als de barmhartigheid eisten dat deze gebroken wet, die de dood tot gevolg had, moest worden geheeld om Satan te verslaan en ons terug te brengen om de weldaden van onze Eeuwige Vader te ontvangen.

VERLOSSING VAN DE DOOD IN HET PLAN OPGENOMEN

De middelen om onze verlossing van de dood tot stand te brengen, werden in het plan van zaligheid opgenomen voordat Adam en Eva naar de aarde werden gezonden, en Jezus Christus stemde er in toe voor hun overtreding verzoening te doen en aldus over de duivel de overwinning te behalen. Daarom wordt hij „Het Lam Gods” genoemd, dat gekozen werd van de grondlegging der wereld” om te worden geslacht. (Openb. 13 : 8; 1 Petrus 1 : 19) Voor Jezus, die gekozen was om de schuld aan de rechtvaardigheid en genade te voldoen en ons uit de greep van Satan te verlossen, was de enige manier waarop deze verzoening teweeg kon worden gebracht, in de wereld te komen met macht over de dood, want niemand die aan de dood onderworpen was, kon die schuld betalen en ons onsterfelijk maken. Jezus was de enige die ooit in de wereld kwam met macht over de dood. Nu Hij die grote macht bezat, kon Hij door het vergieten van Zijn bloed aan het kruis, ons verlossen en de macht der opstanding

verkrijgen. Nadat Hij uit het graf was opgestaan, had Hij alle macht om ieder mens uit zijn graf te roepen. En nadat Hij op de derde dag na Zijn kruisiging was opgestaan, opende Hij de graven van de rechtvaardige heiligen, die vanaf de dagen van Adam tot aan de tijd van Zijn kruisiging hadden geleefd.

Hij had tot Martha gezegd dat Hij de opstanding en het leven was (Joh. 11 : 25-26) en dat leerde Hij ook Zijn discipelen. Jacob, de broeder van Nephi, heeft ons een zeer duidelijk inzicht in de zending van Jezus Christus gegeven en hoe Hij kwam om ons van de dood en van Satan te bevrijden. Dat vinden wij in het tweede boek Nephi, het negende hoofdstuk, een zorgvuldige lezing waarvan ten eerste wordt aanbevolen. Hij verklaart hoe wij, zonder de dood en de opstanding van Jezus Christus, engelen van de duivel zouden zijn geweest, doch door de genade van onze Hemelse Vader en Zijn geliefde Zoon Jezus Christus, zijn wij aan de greep van dit grote monster ontkomen.

CHRISTUS ONTVING HET LEVEN VAN ZIJN VADER

Een korte toelichting op het waarom het mogelijk voor Jezus Christus was om ons te verlossen, is hier op haar plaats. Jezus had geen vader die sterfelijk was en dus aan de dood onderworpen. Onze Eeuwige Vader, tot Wie wij in gebed gaan, is de Vader van het lichaam van Jezus Christus en van Zijn Vader erfde Hij het leven en de dood was aan Hem onderworpen. Hij had macht Zijn leven neder te leggen,

want hij was de Zoon van Maria, die evenals wij, sterfelijk was, en Hij had de macht Zijn leven weer op te nemen, want die macht was in Hem. In Zijn onderricht aan de Joden en Zijn discipelen vertelde Hij hun vaak van deze macht en van Zijn zending. Bij zekere gelegenheid zeide Hij:

Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelf, also heeft Hij ook den Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelf. En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, omdat Hij des mensen (Gods) Zoon is. (Joh. 5 : 26-27).

Daarom heeft Mij de vader lief, overmits ik Mijn leven afleg, opdat Ik hetzelfde weder opneme. Niemand neemt hetzelfde van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af; Ik heb macht hetzelfde af te leggen en heb macht hetzelfde wederom te nemen. Dit gebod heb ik van Mijn Vader ontvangen .Ibid. 10:17-18). Ik hoop dat ik deze zaak voor alle leraren en leraressen van kinderen duidelijk heb gemaakt, want zij moeten een juist begrip van de leer der opstanding hebben en hoe wij door het vergieten van het bloed van Jezus Christus gered werden.

GOUDSE BAZAAR

Zaterdag 27 februari was voor de leden van de Goudse gemeente weer een dag waar zij nog lang met genoegen aan zullen terugdenken. Op die dag namelijk begon om 3 uur in de namiddag de Goudse bazaar, waarvoor de laatste weken door verschillende personen zo hard was gewerkt. Deze bazaar was georganiseerd ten

bate van de Jeugd van de Goudse Jeugdwerkorganisatie, met als beëindiging van de dag een grandioze feestavond.

Toen de bazaar om 3 uur begon was iedereen verrast over de vele mooie dingen, die te koop waren, voor nog verrassender prijzen.

Er was werkelijk van alles te koop, van speelgoed tot Dia Viewer en van kleding tot keramiek. Bijna al deze artikelen waren beschikbaar gesteld door Goudse fabrikanten en een ander gedeelte was door de leden zelf vervaardigd en geschonken.

Verrassend was ook de grote opkomst die middag, zodat binnen enkele uren al bijna alles was verkocht.

Voor de jeugd was er touwtrekken en er waren ook andere spelletjes. De zaal was leuk versierd en hier en daar waren tekeningen van de

jeugd opgehangen (gemaakt op het jeugdwerk).

Ook in de keuken was er van alles te koop voor versterking van de inwendige mens. Verschillende dingen zoals nassi, slaatjes en kroketten waren ook door de leden zelf gemaakt.

Er heerste de gehele middag een goede stemming en gezellige sfeer in deze „winkel van sinkel”.

Die stemming werd nog beter, toen we 's avonds om 7.30 opnieuw openden, nu met de feestavond.

Het plafond was geheel versierd met ballonnen, die eveneens cadeau waren gedaan, door een schoenenzaak. Het was een fantastisch gezicht.

Deze avond werd er volop gedanst. Spelletjes gedaan en niet te vergeten: gegeten! Zodat alles wat er te koop was tegen het einde van de avond geheel was uitverkocht.

Verschillende leden hadden prachtige prijzen gewonnen terwijl anderen tevreden moesten zijn met een troostprijsje: *een pakje smeerkaas!*

Al met al was het een fijne dag met zowel 's middags als 's avonds veel aanwezigen.

Na beëindiging, werd met aller medewerking de zaal weer snel omgetoverd in een vergaderplaats zodat de zondagdiensten weer normaal konden worden gehouden.

De opbrengst, die niet gering was, komt geheel ten goede aan het Jeugdwerk, waarvan de leden deze zomer een uitstapje hopen te maken.

Het Goudse Jeugdwerk o.l.v. Broeder Hofman, Ria Hoogendoorn en Zuster M. van Eck, telt iedere week zo'n 35 à 40 aanwezigen, dus daar is ook het een en ander voor nodig om deze kinderen iedere week weer te boeien.

Wij in Gouda zien al weer uit naar de volgende feestavond.

P. v. H. v. U.

Wanneer u te veel naar „goede raad” luistert, eindigt u er mee andermans fouten te maken. A.V.

Wetenschap is geen heilige koe. Wetenschap is een werkpaard. U moet het niet aanbidden, maar te eten geven. A.E.

De enige manier om een vriend te hebben is er een te zijn. R. Emerson

April 1965

De gewelven in het Rotsgebergte

Na al hetgeen in de Ster werd geschreven over het reusachtige genealogische werk, dat door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd en wordt verricht om de namen der afgestorvenen te registreren en voor de nog ongeboren generaties te bewaren, een werk, zo omvangrijk dat het de inrichting van de grootste genealogische bibliotheek ter wereld met zich bracht, laten wij U een foto zien van een der gewelven in het rotsgebergte, twintig mijl van Salt Lake City verwijderd, waar tientallen miljoenen namen, beveiligd tegen natuur- en oorlogsgeweld, worden bewaard. De foto geeft overigens maar een flauwe indruk van het werk dat hier tot stand werd gebracht. Het is moeilijk zich te realiseren dat men niet een gewoon kantoorarchief ziet, zij het dan een heel groot, maar het inwendige van een groot bergmassief bekijkt. En

steeds worden er nog tunnels bij gemaakt, steeds komen er meer namen bij, naar land of gewest alfabetisch gerangschikt. Hoe lang zal dat zo voortgaan? Zal het nodig zijn om in het Duizendjarig Rijk van vrede en rust dergelijke bewaarplaatsen te scheppen? Ik geloof het niet. Dan zullen volgens de woorden van de Profeet Brigham Young hemelse afgezanten aan de werkers in de talrijke tempels, die dan op aarde zullen zijn, met duizend namen verschijnen, die in de wereld niet gevonden kunnen worden en zij zullen zeggen:

„Ziehier duizend namen; doe het plaatsvervangend werk voor de dragers van die namen en als gij daarmee gereed zijt, zal ik u andere duizend namen geven”.

Maar zo ver is het nog niet en daarom worden deze omvangrijke maatregelen genomen, opdat niet één naam verloren zal gaan.

EEN OUDGEDIENDE

Dat is zij inderdaad en getrouw ook! Deze zuster Schut, wier beeltenis hierbij gaat, is op haar 81 jarige leeftijd nog actief in de Apeldoornse gemeente, zo actief als haar hartzwakke dit toelaat.

Zij zegt van zichzelf het volgende: „De 24ste april is het zestig jaar geleden dat ik het Evangelie heb aangenomen, na veel gezocht te hebben. Ik woonde toen met mijn

ouders in Munster; daar woonde een Mormoonse familie Walburg, die later naar Holland verhuisde. In 1913 kregen wij zendelingen, maar die moesten vanwege de eerste wereldoorlog in 1914 weer terug. Daarna kwam er ook godsdienstvrijheid en nu gaat het werk daar goed vooruit.

Ik ben in 1905 in de rivier in Farnsum, bij Delfzyl, gedoopt door Elder Uffens en 's avonds door de Ouderlingen bevestigd. De ontvangst bij die Mormoonse familie was enorm, waar ik toen erg verbaasd over was.

Ik heb nooit spijt gehad en heb mijn getuigenis van de waarheid behouden. Mijn grootste getuigenis die ik mocht ontvangen, kwam door gebed. In 1912 kreeg ik roodvonk, die zo ernstig was, dat mijn bloed werd vergiftigd en ik niet meer kon spreken en zo stijf als een paal werd. Ik kon wel goed horen. De doktoren en verpleegsters verwonderden zich dat ik nog leefde; 13 dagen lang hebben zij mij in het leven gehouden; ik bad om hulp en ik dacht het niet meer uit te kunnen houden. Maar mijn gebed werd verhoord, tot grote verbazing van de artsen en de verpleegsters, want op een goede dag stonden er twee zendelingen uit Winschoten aan

mijn bed en werd ik door hen gezalfd, waardoor ik gezond gemaakt werd.

In 1921 zijn wij naar Holland verhuisd en ik heb nog veel werk in de Kerk en de Z. H. V. verricht, maar nu kan ik het niet meer, alleen nog wat handwerken.

Indien wij moeilijkheden hebben, laat ons tot onze Hemelse Vader gaan in gebed; wij krijgen antwoord, vroeg of laat en dit zeg ik in Christus' naam. Amen.

L. Schut-Veldhuis.

Tot zo ver Zuster Schut. Wij kunnen hier het volgende nog aan toevoegen: Zij werd op 28 februari 1884 te Assen geboren, ontving haar „Endowments” 28 juli 1958 in de Zwitserse Tempel. Zij heeft vier zoons, twee in Nederland en twee in de Verenigde Staten. Haar kleinzoon is thans werkzaam op het Hoofdkantoor en zal zijn zending weldra vervuld hebben.

Wij wensen deze getrouwe en tot het einde toe volhardende Zuster nog vele jaren in voorspoed en vrede toe en dat haar levensweg tot het einde toe door het licht van het Evangelie van haar Meester bestraald mag blijven.

Wat mens leeft zo volmaakt, die zich niet eens vergist?

Vondel

Wie is wijs? Hij, die van ieder mens iets kan leren.

Talmud

Verordeningen in de Zwitserse tempel voltrokken

	1964	1963	Meer of minder
DOPEN			
voor mannen	10706	9117	+ 1589
voor vrouwen	10030	8246	+ 1786
<i>Verordeningen:</i>	9701	7915	+ 1786
„ENDOWMENTS”:			
a. eigen: mannen	232	222	+ 10
vrouwen	379	353	+ 26
b. plaatserv.: mannen.....	9701	7915	+ 1786
vrouwen	9051	8063	+ 988
VERZEGELINGEN:			
echtparen	4674	5409	— 735
kinderen aan ouders	17827	16731	+ 1096
<i>Totaal aantal verordeningen:</i>	72301	63971	+ 8330

Aan de ontvangen „Endowments” werd door de zendingen en ringen als volgt deelgenomen:

	1964	1963	Meer of minder
ZENDINGEN			
Oostenrijk	963	941	+ 22
Beieren	1344	938	+ 406
Mid-Duitsland	1379	1393	— 14
Denemarken	1122	1243	— 121
Finland	841	178	+ 663
Frans-België	579	22	+ 557
Frankrijk	495	334	+ 161
Oost-Frankrijk	873	708	+ 165
Nederland	949 1	439	+ 512
No. Duitsland	991	1084	— 93
Militairen	605	415	+ 190
Z-Duitsland	426	773	— 347
Zweden	761	733	+ 28
Zwitserland	1948	1678	— 270
West-Duistland	1709	1134	+ 575
RINGEN:			
Berlijn	822	883	— 61
Hamburg	647	815	— 168
Holland	292	252	+ 40
Stuttgart	923	1030	— 107
Zwitserland	1121	1096	+ 25
<i>Andere:</i>	573	464	+ 109
<i>Totaal aantal „endowments”</i>	19363	16553	+ 2810

1) Hierbij wordt aangetekend, dat bij dit aantal 576 zendingen waren, tegen niet een in 1963, want toen zijn ze naar de Londense Tempel geweest. Dit betekent voor de Nederlandse zending dus een achteruitgang van 156.

Arbeid en Ontspanning

De jeugd van Zion werkt en ontspant zich. Dat is op zichzelf niets bijzonders, want dat wordt in de gehele wereld gedaan door jong en oud. De manieren waarop verschillen echter aanmerkelijk. Bezien wij eens de foto van de „kerkbouwers”. Helaas is de kwaliteit niet zo best. Ik bedoel de foto. Deze jonge werkers bouwen aan „hun” Kerk in Amsterdam en zijn voor geen kleintje vervaard. Het bouwen van een Kerk is voor hen zelfs onder de deskundigste leiding, geen geringe zaak.

Blijkbaar zijn zij daar niet van onder de indruk. Integendeel. Kijk naar hun opgewekte gezichten en ge weet onmiddellijk wat de letters O. en S. op de achtergrond betekenen. Ik doe er een gooi naar: Ontspanning en Saamhorigheid.

Maar aangezien het aantal woorden die met O. en S. beginnen zeer groot is, zal ik het wel mis hebben. Het kan ook Onvermoeid en Spontaan betekenen. Wat ze dan ook mogen voorstellen: *Hun* arbeid is tevens ontspanning en zij zijn saamhorig, zij zijn één, hoewel niet van nationaliteit. Ware broederschap kent echter geen barrières. Zij zijn v.l.n.r.: Karry Bradshaw (U.S.A.) Rony Muntinga. (Den Haag). R. M. Day (supervisor, U.S.A.), Peter Stom (Amsterdam Oost) Jean Lue Schaeffer (Strassburg Duitsland).

Wij wensen deze stoere werkers van harte Gods zegen op hun arbeid toe.

En nu de andere foto. Van „the

Marberjeans’.

Wat „marber” betekent, weet ik niet; het woordenboek zwijgt er over. Wel weet ik - en dat geeft het woordenboek - wat „jean” is. Dat is Engels leer. En „jeans” zijn kleren van Engels leer. Maar Jean (met hoofdletter „J”) is Johanna of Jaantje. Ik kom er niet uit, want ik kan mij niet voorstellen dat dit drietal, dat met zijn muzikale prestaties het Muziek- en sprekersfeest van de Ring-O.O.V. te Den Haag op 27 maart j.l. tot zulk een sprekend succes hielp maken, zichzelf zo taai vindt, dat dit in de naam tot uitdrukking moet komen en evenmin lijkt het me mogelijk dat deze jonge musici bij de keuze van hun naam over de andere betekenis hebben gepeinsd. Vandaar dat ik er niet uit kom. Ik heb nog een ogenblik aan een druk- of liever tikfout gedacht. Zou het misschien „marble” moeten zijn? Nee, dat zal zeker niet, want dat betekent „knikker”. Ik geef het op.

Zo zien jullie, jongelui, hoe je met zo’n exotische naam voor je ensemble (ook al exotisch; wij polyglotten) de assistent-redacteur van de Ster voor een raadsel kunt zetten. Maar het oplossen ervan is op zich ook een soort ontspanning en om die zo zeer op prijs gestelde toestand te bereiken, daar werken jullie dapper en - naar ik stellig vermoed - met succes aan mee.

En reken mij dat grapje over jullie naam niet te zwaar aan.

A.D.J.

April 1965

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT

AMERSFOORT

Meijer, Abraham; 4 maart 1965

Meijer, Martha Maria; 4 maart 1965

APELDOORN

van Egmond, Pamela; 5 maart 1965

BRUSSEL

Van Steenwinkel, Eduward Kenelm Robert Albert Georges; 13 maart 1965

Van Steenwinkel-Verhagen, Yonne; 13 maart 1965

Van Steenwinkel, Gesele Fernande Geraldene; 13 maart 1965

Van Steenwinkel, Rita Elizabeth Clara; 13 maart 1965

Van Steenwinkel, Johnny Ernest Leo; 13 maart 1965

ENSCHEDÉ

de Bruijn, Ashley John; 26 maart 1965

HAARLEM

de Mon-Tromp, Dirkje; 26 februari 1965

UTRECHT

van den Hoek, Elisabeth Maria; 26 maart 1965

IJMUIDEN

Lamers, Cornelis; 26 maart 1965

Lamers-Lommert, Hendrika; 26 maart 1965

Lamers, Albert Jan; 26 maart 1965

ZEIST

Gerritsen, Alberta Jacoba; 26 maart 1965

ZWOLLE

Emo, Martinus; 5 maart 1965

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

DORDRECHT

Slingerland, Jan; 28 februari 1965

DEN HAAG

van der Ent, Johannes Gerardus; 4 maart 1965

Gfeller, Roger; 26 maart 1965

Lotman-Hoekstra, Annie Gerarda; 25 februari 1965

Penning de Vries, Maja Paulina Cornelia; 18 maart 1965

Piket, Robert Paul Francois; 4 maart 1965

Westerbaan-Pas; Theodora Engeltje; 26 maart 1965

ROTTERDAM NOORD

Breuer, Jlon Christiaan; 28 februari 1965

Kraal, Johanna Cornelia; 28 februari 1965

ROTTERDAM ZUID

van den Enden-Boudin, Edelteryd Gertrud Frieda Liesa; 19 maart 1965

van den Enden, Marrienne Bertha; 19 maart 1965

van den Enden, Rosemarie Cecilia Gertrude; 19 maart 1965

Friederichs-van der Meij, Antje Maria; 2 april 1965

Tio, Liang Nio; 19 maart 1965

Tio, Tjong Kie; 19 maart 1965

SCHIEDAM-VLAARDINGEN

Laroy, Elly; 26 maart 1965

Laroy, Robert Jan; 26 maart 1965

VERHOOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ARNHEM

van Geenen, Cornelis; 28 maart 1965 tot ouderling

BRUSSEL

Willemztiën, Leendert; 21 februari 1965 tot priester

GENT

Van den Bossche, Henri Achiel Raymond; 7 maart 1965 tot leraar

NIJMEGEN

van den Brink, Hendrik; 28 maart 1965 tot ouderling

ZEIST

van Beek, Wouter Eildert Albert; 21 maart 1965 tot leraar

DEN HAAG

Neyenhuis, Ward Christiaan; 14 maart 1965 tot ouderling

Beute, Michael Andrew Peter; 14 februari 1965 tot diaken

Boer, Mathijs; 12 december 1964 tot ouderling

Beute, Gerard Johan Anthony; 12 december 1964 tot ouderling

van Gerensteyn, Nicolaas Gerrit; 12 december 1964 tot ouderling

Thijssen, Cornelis Theodorus; 12 december 1964 tot ouderling

Thijssen, Josephus; 7 maart 1965 tot priester

INGEZEGEND

DEN HAAG

van Lottum, Glenn; 7 maart 1965

Pos, Gilbert Philippe; 7 maart 1965

OVERLEDEN

DEN HAAG

Reyes-Hagenaar, Maria Anthonia; 27 maart 1965

GEHUWD

DEN HAAG

Jansen, Henri Gustaaf met Meyer, Eleonora Maro Cobi; 3 maart 1965

OVERGEPLAATST

De Leeuw, Milton; van Deventer naar Zeist

Schetselaar, Frank; van Enschede naar Deventer

Conner, Ronald; van Amsterdam Oost naar Enschede

Copinga; Hendrik; van Groningen naar Amsterdam Oost

Leydsman, Raymond; van Alkmaar naar Groningen

Van Beekum, Johannes; van Zeist naar Alkmaar

Stuart, Stephen C.; van Ede naar Hoofdkantoor

Ryken, Ronald; van Hoofdkantoor naar Beverwijk

Upham, Dwain; van Maastricht naar Amsterdam

Schreur, Theodorus; Zendingsschool naar Amsterdam

Crookston, Garr; van Leeuwarden naar Groningen

Montgomery, Michael; van Groningen naar Leeuwarden

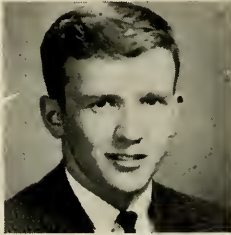
Harker, Lynn; van Groningen naar Rotterdam Zuid

Van der Veur, Martinus; van Amsterdam naar Dordrecht

Boekweg, David; van Eindhoven naar Geleen
Rowles, David B.; van Geleen naar Maastricht
Newbold, Reed; van Zendingsschool naar Ede
Kollman, Auke; van Dordrecht naar Eindhoven

AANGEKOMEN

Newbold, Reed D; Riverton, Utah
Schreur, Theodorus; Phoenix, Arizona

R. D. Newbold

T. Schreur

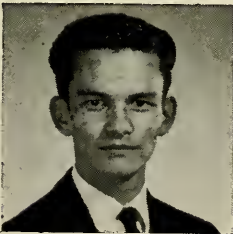
VERTROKKEN

Teuscher, John Gary; angekommen 18 september 1962, vertrokken 17 maart 1965.
Werkzaam geweest: Zeist, Arnhem, Emmen, Amsterdam Oost, Schiedam,
Enschede, Beverwijk, Rotterdam noord, Amsterdam.

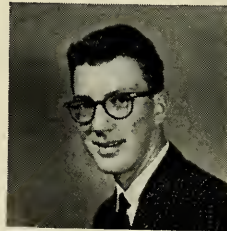
Lundquist, Claude Karl; angekommen 18 september 1962, vertrokken 17 maart 1965.
Werkzaam geweest: Amsterdam Oost, Brussel, Den Haag Noord, Den
Helder, Utrecht, Eindhoven, Beverwijk.

Beckstrand, Linford; angekommen 18 september 1962, vertrokken 17 maart 1965.
Werkzaam geweest: Den Haag Zuid, Groningen, Schiedam, Amsterdam
Oost, Nijmegen, Rotterdam Zuid.

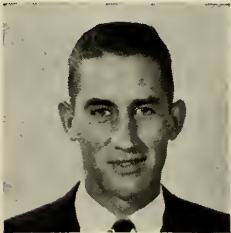
Atwood, Steven; angekommen 18 september 1962, vertrokken 17 maart 1965. Werk-
zaam geweest: Antwerpen, Breda, Schiedam, Den Haag Zuid, Utrecht,
Rotterdam Zuid, Groningen.

J. G. Teuscher

C. K. Lundquist

L. Beckstrand

S. Atwood

MAY 1965